

Druk nr 1012
Warszawa, 17 października 2002 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-180-02

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku
(-) Leszek Miller

Ustawa
z dnia 2002 r.
o zmianie ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu
zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej
oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1.

W ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz.1438 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1 - 2 otrzymują brzmienie:

„1) zwierzęta - ssaki lądowe i ptaki uznane za zwierzęta gospodarskie na podstawie przepisów o hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, zwierzęta domowe i udomowione, ryby, owady użytkowe, skorupiaki i mięczaki, zwierzęta laboratoryjne, zwierzęta łowne i inne wolno żyjące, zwierzęta znajdujące się w parkach zwierzęcych, w ogrodach zoologicznych, cyrkach, wprowadzane na rynek oraz zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka,

1a) zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka – utrzymywane przez człowieka ssaki lądowe lub ptaki, które nie są uważane za udomowione, a które są utrzymywane jak zwierzęta gospodarskie w warunkach fermowych, z wyłączeniem dzikich ssaków żyjących na terytorium zamkniętym w warunkach zbliżonych do życia na wolności,

2) zwierzęta rzeźne - utrzymywane przez człowieka w celu pozyskania mięsa: bydło, świnie, owce, kozy, zwierzęta jednokopytne, drób, króliki, nutrie, jelenie, daniele, strusie oraz inne ssaki lądowe i ptaki,”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) zwierzę chore - zwierzę, u którego organ Inspekcji Weterynaryjnej stwierdził za życia lub po śmierci chorobę zakaźną stanowiącą zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi,”
- c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) niejadalne produkty zwierzęce – nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi produkty pochodzące od zwierząt lub ze zwierząt, inne niż materiał biologiczny i środki żywienia zwierząt,”
- d) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) towary – zwierzęta, mięso i inne środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego, materiał biologiczny, niejadalne produkty zwierzęce oraz środki żywienia zwierząt,”
- e) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:
„16a) sprzedaż bezpośrednia – oferowanie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego do sprzedaży, ich przechowywanie z zamiarem dokonania sprzedaży podmiotowi nabywającemu je w celach niezwiązanych z wykonywaniem działalności gospodarczej (konsumentowi), dokonywane przez producenta z pominięciem pośredników,”
- f) pkt 17 otrzymuje brzmienie:
„17) wprowadzanie na rynek - oferowanie towarów do sprzedaży, przechowywanie lub dostarczanie towarów w zamiarze ich sprzedaży oraz sprzedaż podmiotowi nabywającemu je w celach związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej,”
- g) pkt 21-23 otrzymują brzmienie:
„21) posiadacz zwierząt – właściciela albo inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej odpowiedzialną za zwierzę, nawet tymczasowo,
- 22) gospodarstwo - obiekty budowlane i inne obiekty oraz przestrzenie wolne, gdzie są utrzymywane zwierzęta,
- 23) odpady kuchenne - pozostałości z posiłków przygotowanych dla ludzi oraz powstające w wyniku przygotowywania takich posiłków, w szczególności pochodzące z gospodarstw domowych, restauracji, szpitali oraz środków transportu zbiorowego i innych placówek żywienia zbiorowego,”
- h) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) chów - utrzymywanie zwierząt w celu uzyskiwania od nich określonych produktów lub innych korzyści”,

i) uchyla się pkt 26 -29,

j) pkt 32 otrzymuje brzmienie:

„32) miejsce gromadzenia zwierząt - zatwierdzone przez powiatowego lekarza weterynarii miejsce, w którym zwierzęta pochodzące z więcej niż jednego gospodarstwa są przygotowywane do handlu lub eksportu”,

k) uchyla się pkt 45 i 46;

2) w art. 3 w ust. 3 wyrazy „1 i 2” zastępuje się wyrazami „1 lub 2”;

3) w art. 5:

a) w ust.1:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wytwarzaniem lub obrotem środkami żywienia zwierząt oraz dodatkami paszowymi”,

- pkt 7a otrzymuje brzmienie:

„7a) wylęgiem ryb oraz hodowlą i chowem ryb, skorupiaków i mięczaków”,

- uchyla się pkt 9,

b) po ust.1a dodaje się ust.1b w brzmieniu:

„1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do gospodarstw utrzymujących na własne potrzeby nie więcej niż 1 świnie lub 3 owce albo 3 kozy.”,

c) w ust. 3d po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) datę wpisu i wykreślenia z rejestru”,

d) ust. 3e otrzymuje brzmienie:

„3e. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi wykaz podmiotów zajmujących się działalnością, o której mowa w ust. 1 pkt 4, 4a, 9 i 12.”,

e) w ust. 3f w pkt 3 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) datę wpisu i wykreślenia z wykazu.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki weterynaryjne, jakie powinny spełnić gospodarstwa w przypadku gdy zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego pochodzące z tych gospodarstw są wprowadzane na rynek, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób ludzi i zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

4) w art. 7:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bydło, owce, kozy i świnie podlegają oznakowaniu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, polega w szczególności na:

- 1) zakładaniu kolczyków z numerem identyfikacyjnym zwierzęcia bydła, owcom i kozom,
- 2) zakładaniu świniom kolczyków z numerem identyfikacyjnym stada.”,

c) po ust.3 dodaje się ust. 3a-3d w brzmieniu:

„3a. W przypadku świń, innych niż hodowlane, kierowanych bezpośrednio do uboju dopuszcza się wytatuowanie numeru identyfikacyjnego stada.

3b. Numery identyfikacyjne zwierzęcia i stada, o których mowa w ust. 3, są ustalane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwaną dalej „Agencją”.

3c. Założone kolczyki nie mogą być usunięte, ani zastąpione innymi.

3d. Zagubione lub zniszczone kolczyki zastępuje się duplikatem kolczyka, o którym mowa w ust. 3.”,

d) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie 21 dni od dnia urodzenia zwierzęcia, w przypadku owiec, kóz i świń,”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4h w brzmieniu:

„4a. W przypadku bydła, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzenia gospodarstwa, wydaje decyzję zakazującą wprowadzania i wyprowadzania zwierząt z gospodarstwa, jeżeli co najmniej jedno zwierzę utrzymywane w gospodarstwie nie spełnia łącznie następujących warunków:

- 1) nie zostało oznakowane w trybie, o którym mowa w ust. 4,
- 2) nie zostało zaopatrzone w paszport zwierzęcia,

- 3) nie zostało wpisane do księgi rejestracji **zwierząt**, o której mowa w ust.11,
 - 4) nie zostało zgłoszone do rejestru, o którym mowa w ust.8.
- 4b. Decyzja, o której mowa w ust. 4a, jest wydawana na czas określony do czasu spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4a, albo do dnia zabicia zwierzęcia, na podstawie decyzji o której mowa w ust. 4c.
 - 4c. Jeżeli posiadacz zwierzęcia nie przedstawi dokumentów potwierdzających pochodzenie zwierzęcia, o którym mowa w ust. 4a, w terminie dwóch dni roboczych od dnia doręczenia decyzji zakazującej wprowadzania i wyprowadzania zwierząt z gospodarstwa, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję nakazującą zabicie zwierzęcia i zniszczenie jego zwłok; wykonanie decyzji następuje pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii.
 - 4d. Decyzjom, o których mowa w ust. 4a i 4c, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
 - 4e. Za zwierzęta, o których mowa w ust. 4a, zabite z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, nie przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.
 - 4f. Jeżeli zwierzę, o którym mowa w ust. 4a, nie spełnia jednego z warunków, o których mowa w ust. 4a pkt 1–4, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję zakazującą wprowadzania i wyprowadzania zwierząt z gospodarstwa do czasu spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4a pkt 1-4.
 - 4g. Jeżeli liczba zwierząt, o których mowa w ust. 4f, przekracza 20% ogółu zwierząt znajdujących się w gospodarstwie, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję zakazującą wprowadzania i wyprowadzania zwierząt z gospodarstwa do czasu spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4a pkt 1-4.
 - 4h. Decyzje, o których mowa w ust. 4f i 4g, są wydawane na czas określony, do czasu spełnienia warunków w nich zawartych.”,
- f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Paszport zwierzęcia dla bydła zawiera w szczególności:
- 1) numer identyfikacyjny zwierzęcia,
 - 2) datę urodzenia,
 - 3) płeć,
 - 4) rasę,
 - 5) numer identyfikacyjny matki zwierzęcia lub numer identyfikacyjny nadany w kraju niebędącym członkiem Unii Europejskiej,
 - 6) numer identyfikacyjny gospodarstwa, w którym się zwierzę urodziło,
 - 7) numery identyfikacyjne gospodarstw, w których zwierzę było przetrzymywane, oraz okresy przebywania zwierząt w tych gospodarstwach,

- 8) datę padnięcia lub uboju,
- 9) znak graficzny Agencji,
- 10) datę wystawienia paszportu.”,

g) po ust.7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Paszport zwierzęcia dla konia zawiera w szczególności:

- 1) miejsce oraz datę urodzenia,
- 2) opis graficzny,
- 3) informacje o pochodzeniu zwierzęcia,
- 4) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, adres i siedzibę posiadacza zwierzęcia,
- 5) numer identyfikacyjny zwierzęcia,
- 6) informacje dotyczące stanu zdrowia zwierzęcia,
- 7) datę wystawienia paszportu.

7b. Paszport zwierzęcia dla konia, w części dotyczącej danych hodowlanych, wypełnia podmiot prowadzący księgę lub rejestr zwierząt hodowlanych.”,

h) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Posiadacz zwierząt, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem podmiotów zajmujących się zarobkowym przewozem zwierząt, jest obowiązany do prowadzenia księgi rejestracji zwierząt, zwanej dalej „księgą rejestracji”, do której wpisuje się w szczególności:

- 1) datę urodzenia zwierzęcia i numer identyfikacyjny zwierzęcia w przypadku bydła,
- 2) miejsce przebywania zwierzęcia,
- 3) imię i nazwisko albo nazwę poprzedniego posiadacza zwierzęcia,”,

i) po ust. 11 dodaje się ust. 11a-11e w brzmieniu:

„11a. W przypadku przewożenia zwierząt, o których mowa w ust. 1, na targi, spędy, miejsca skupu lub wystawy ich posiadacze są obowiązani do udostępniania podmiotom zajmującym się urządzaniem targów, spędów, miejsc skupu lub wystaw danych i dokumentów, o których mowa w ust. 14 pkt 2 i 4.

11b. Podmioty, o których mowa w ust. 11a, są obowiązane do prowadzenia ewidencji zwierząt przywiezionych na targi, spędy, miejsca skupu lub wystawy.

11c. Ewidencja, o której mowa w ust. 11b, zawiera następujące dane:

- 1) datę wprowadzenia zwierzęcia na targi, spędy, miejsca skupu lub wystawy i ich wyprowadzenia z tych miejsc,
- 2) miejsce oraz datę urodzenia zwierzęcia,

- 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, adres i siedzibę posiadacza zwierzęcia,
- 4) numer identyfikacyjny zwierzęcia,
- 5) miejsce przeznaczenia zwierzęcia,
- 6) rodzaj lub numer rejestracyjny środka transportu dostarczającego lub odbierającego zwierzęta oraz imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, adres i siedzibę przewoźnika zwierzęcia.

11d. Podmioty, o których mowa w ust. 11a, są obowiązane do przechowywania danych zawartych w ewidencji przez okres co najmniej 3 lat.

11e. Przepisy ust.11a-11d stosuje się odpowiednio do miejsc gromadzenia zwierząt.”,

j) ust.14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14. Zwierzęta, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być wprowadzone na rynek, jeżeli są:

- 1) oznakowane, z wyjątkiem koni,
- 2) zaopatrzone w paszport, w przypadku bydła i koni,
- 3) wpisane do księgi rejestracji, z wyjątkiem koni,
- 4) zaopatrzone w świadectwo zdrowia wystawione przez powiatowego lekarza weterynarii.

15. Zwierzęta, inne niż wymienione w ust. 1 i 2, mogą być wprowadzone na rynek, jeżeli są zaopatrzone w świadectwa zdrowia wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii oddzielnie dla każdej partii zwierząt lub dla poszczególnego zwierzęcia.”,

k) ust.18 otrzymuje brzmienie:

„18. Posiadacz zwierząt, o których mowa w ust. 1 i 2, sprowadzonych z zagranicy, z wyjątkiem koni i zwierząt sprowadzanych z krajów będących członkami Unii Europejskiej, jest obowiązany oznakować je w terminie, o którym mowa w ust. 17.”,

l) po ust. 18 dodaje się ust. 18a w brzmieniu:

„18a. Przepisu ust. 18 nie stosuje się, jeżeli sprowadzone z zagranicy:

- 1) bydło jest przeznaczone do uboju w terminie 20 dni od dnia przeprowadzenia granicznej kontroli weterynaryjnej,
- 2) pozostałe gatunki zwierząt, o których mowa w ust. 1 i 2 są przeznaczone do uboju w terminie 30 dni od dnia przeprowadzenia granicznej kontroli weterynaryjnej.”,

m) ust.19 otrzymuje brzmienie:

- „19. Bydło i konie sprowadzane z zagranicy po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 17, są zaopatrywane w paszporty zwierząt, z wyłączeniem bydła i koni przeznaczonych do uboju w terminach, o których mowa w ust. 18a, od dnia przeprowadzenia granicznej kontroli weterynaryjnej.”,
- n) po ust. 19 dodaje się ust. 19a w brzmieniu:
„19a. Po dokonaniu zgłoszenia bydła lub koni sprowadzonych z zagranicy, paszporty tych zwierząt wystawione za granicą należy przekazać Agencji. Agencja w terminie 14 dni od dnia otrzymania paszportu zwierzęcia sprowadzonego z zagranicy przesyła go do właściwego organu państwa, w którym **został** wystawiony ten paszport.”,
- o) ust. 26 otrzymuje brzmienie:
„26. Organy Inspekcji Weterynaryjnej sprawują nadzór nad oznakowaniem i rejestracją zwierząt.”,
- p) po ust. 26 dodaje się ust. 26a w brzmieniu:
„26a. Sprawując nadzór, o którym mowa w ust. 26, organy Inspekcji Weterynaryjnej mają w szczególności prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w rejestrze, o którym mowa w ust. 8, oraz wprowadzania korekt i uzupełnień w tym rejestrze.”,
- q) w ust. 27 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) szczegółowy sposób oraz zakres dokonywania korekt i uzupełnień w rejestrze, o którym mowa w ust. 8, mając na względzie potrzebę ochrony danych zawartych w rejestrze i właściwość miejscową organów Inspekcji Weterynaryjnej.”;
- 5) w art. 9:
- a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Odpadów kuchennych nie stosuje się w żywieniu trzody chlewnej.”,
- b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
1) wykaz materiałów niskiego, wysokiego i szczególnego ryzyka,
2) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy zgłaszaniu, zbieraniu, przekazywaniu, segregowaniu, oznakowaniu, przetwarzaniu oraz postępowaniu z materiałami niskiego, wysokiego i szczególnego ryzyka
- uwzględniając ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz dostosowanie sposobu i warunków postępowania z materiałami niskiego, wysokiego i

szczególnego ryzyka do obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.”;

- 6) w art. 10a po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) przywozu mięsa oddzielonego mechanicznie pozyskiwanego z bydła, owiec, kóz i świń,”;
- 7) art. 11 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Główny Lekarz Weterynarii ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, rejestry państw lub ich części (regiony), o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2.”;
- 8) w art. 16 w zdaniu wstępnym wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw rolnictwa”;
- 9) w art. 19:
 - a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „(burmistrza, prezydenta)” zastępuje się wyrazami „(burmistrza, prezydenta miasta)”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „(burmistrz, prezydent)” zastępuje się wyrazami „(burmistrz, prezydent miasta)”;
- 10) art. 20 otrzymuje brzmienie:
„Art. 20. 1. Lekarze weterynarii są obowiązani do prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej z wykonywanych zabiegów leczniczych i profilaktycznych oraz stosowanych produktów leczniczych.
2. Posiadacz zwierząt gospodarskich jest obowiązany do prowadzenia książki leczenia zwierząt, odrębnie dla każdego gospodarstwa i poszczególnych gatunków zwierząt.
3. Lekarz weterynarii leczący zwierzęta dokonuje wpisów w książce leczenia zwierząt, o której mowa w ust. 2.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób prowadzenia i wzór książki leczenia zwierząt, o której mowa w ust. 2, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz zapewnienie możliwości ustalenia przebiegu leczenia zwierzęcia i zastosowanych u niego produktów leczniczych.”;

11) w art. 20a w ust. 3 i w ust.4 w pkt 2 wyraz „roczne” zastępuje się wyrazem „miesięczne”;

12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) procedury postępowania przy zwalczaniu poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt, a w szczególności procedury stwierdzania i wygaszania ognisk tych chorób oraz sposób prowadzenia dokumentacji w tym zakresie,
- 2) procedurę uznawania obszaru kraju lub regionu za urzędowo wolne od chorób, o których mowa w pkt 1
 - mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt, ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, jak również możliwości przemieszczania zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego między obszarami o różnym statusie zdrowotnym.”;

13) art. 21a otrzymuje brzmienie:

„Art. 21a. 1. W powiatach, województwach, a także w skali kraju przygotowuje się i poddaje stałej aktualizacji plany gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. W planach tych zostaną przydzielone zadania organom administracji rządowej i samorządowej, a także poszczególnym podmiotom na wypadek wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres współpracy organów administracji rządowej i samorządowej oraz poszczególnych podmiotów, w tworzeniu i wykonywaniu planów gotowości, o których mowa w ust.1, oraz ich udziału w strukturach organizacyjnych zespołów kryzysowych,
- 2) wykaz chorób, co do których należy sporządzać plany gotowości ich zwalczania
 - kierując się potrzebą szybkiego i skutecznego likwidowania ognisk chorób zakaźnych zwierząt oraz stopniem zaraźliwości poszczególnych chorób.

3. Plany gotowości zwalczania chorób zakaźnych określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przygotowują odpowiednio powiatowy lekarz weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii, Główny Lekarz Weterynarii, powołując w swoich strukturach organizacyjnych zespoły kryzysowe.”;

14) w art. 22:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nakazać oczyszczenie i odkażenie pomieszczeń oraz środków transportu, a także odkażenie, zniszczenie lub usunięcie w sposób wykluczający niebezpieczeństwo szerzenia się choroby zakaźnej: środków żywienia zwierząt, ściółki, nawozu, narzędzi i innych przedmiotów, z którymi stykały się zwierzęta chore lub podejrzane o zakażenie,”

b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) wyznaczyć określone miejsce jako ognisko choroby zakaźnej,”

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) nakazać badanie kliniczne zwierząt oraz badanie prób laboratoryjnych pobranych od zwierzęcia lub zwłok zwierzęcych, jak również przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych,”;

15) w art. 23 w ust.1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) określić obszary, na których występuje choroba zakaźna lub zagrożenie wystąpieniem choroby zakaźnej, jako obszary zakażone i zagrożone, oraz sposób ich oznakowania,”;

16) w art. 25:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust.1, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zwierzęcia.”

b) w ust. 3 wyrazy „(burmistrza, prezydenta)” zastępuje się wyrazami „(burmistrza, prezydenta miasta)”

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Osobie, która poniosła wydatki związane z transportem, w trakcie wykonywania nakazów, o których mowa w ust. 1 i 3a, przysługuje

zwrot faktycznie poniesionych wydatków ze środków budżetu państwa.”,

d) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) jeżeli posiadacz zwierzęcia nie zastosował się do obowiązków określonych w art. 7 ust. 4 i art. 19 ust. 1 oraz nałożonych na podstawie art. 22-24,
- 2) jeżeli posiadacz wprowadził do swojego gospodarstwa zwierzę, o którym wiedział, że jest chore lub podejrzane o zakażenie, albo zwierzę bez świadectwa miejsca pochodzenia i nieoznakowane lub bez świadectwa zdrowia bądź paszportu zwierzęcia, jeżeli takie warunki były wymagane na podstawie art. 7.”;

17) art. 25a otrzymuje brzmienie:

- „25a. 1. Wprowadza się obowiązek rejestracji lub zwalczania chorób lub biologicznych czynników chorobotwórczych, które mogą być w naturalny sposób przenoszone na człowieka ze zwierzęcia lub przez środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego, zwanych dalej „zoonozami”.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wykaz zoonoz,
 - 2) procedury monitorowania poszczególnych zoonoz oraz sposoby postępowania w przypadku wystąpienia choroby lub wykrycia biologicznych czynników chorobotwórczych - kierując się potrzebą ochrony zdrowia i życia ludzi oraz mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
3. Do zwalczania zoonoz stosuje się odpowiednio przepisy art. 19-21 i art. 22-25.”;

18) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Ubój zwierząt rzeźnych, których mięso lub jego przetwory mają być wprowadzane na rynek, do sprzedaży bezpośredniej lub wykorzystywane na potrzeby własne, jest wykonywany wyłącznie w rzeźni, przy czym, ubój z konieczności może być wykonywany również poza rzeźnią za zgodą i pod nadzorem lekarza weterynarii.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dopuszcza się:

- 1) ubój zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka na terenie gospodarstwa, w którym są chowane, pod warunkiem uzyskania zgody powiatowego lekarza weterynarii,
- 2) ubój świń, owiec i kóz na terenie gospodarstwa, pod warunkiem wykorzystania uzyskanego mięsa wyłącznie na potrzeby własne,
- 3) ubój drobiu i królików na terenie gospodarstwa, jeżeli pozyskane mięso jest wykorzystywane na potrzeby własne lub do sprzedaży bezpośredniej.”;

19) w art. 28 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przed ubojem – zwierzęta rzeźne, z których mięso lub jego przetwory mają być wprowadzone na rynek lub do sprzedaży bezpośredniej, z wyjątkiem królików i drobiu, których mięso jest przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) po odstrzeleniu – mięso i narządy zwierząt łownych, z wyjątkiem zwierzyny drobnej, niepoddanej patroszeniu, skórowaniu lub odpierzeniu, przeznaczonej na potrzeby własne lub do sprzedaży bezpośredniej,”

c) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przed wprowadzeniem na rynek – ryby, skorupiaki i mięczaki.”;

20) w art. 29:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadza się odrębne sposoby znakowania mięsa przeznaczonego:

- 1) na potrzeby własne,
- 2) na rynek krajowy,
- 3) do handlu.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wprowadza się system etykietowania wołowiny.”

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

- „4a. W ramach systemu, o którym mowa w ust. 4, wołowina przeznaczona do spożycia przez ludzi, poza wymaganiami określonymi w ust. 3, może być wprowadzana na rynek, po dołączeniu etykiety do każdego jej elementu lub porcji.
- 4b. Niezależnie od systemu, o którym mowa w ust. 4, producenci mogą wprowadzić dodatkowy system etykietowania wołowiny.”,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, informacje, jakie powinna zawierać etykieta, o której mowa w ust. 4a, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz zapewnienie możliwości zidentyfikowania zwierzęcia lub zwierząt, od których to mięso pochodzi, jak również miejsca ich pochodzenia i przebywania oraz zapewnienie możliwości zidentyfikowania rzeźni, w której dokonano uboju zwierzęcia i zakładu rozbioru mięsa, w którym dokonano rozbioru mięsa.”,
- e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, **szczegółowe** warunki wprowadzania oraz sposób dodatkowego systemu etykietowania wołowiny, o którym mowa w ust. 4b, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz środki, jakie mają być podjęte w celu zagwarantowania rzetelności i dokładności informacji zawartych na etykiecie wprowadzonej w ramach dodatkowego systemu etykietowania wołowiny.”;
- 21) w art. 30 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Do czasu dokonania ponownego badania, o którym mowa w ust. 1, obowiązek zabezpieczenia mięsa spoczywa na jego posiadaczu.”;
- 22) w art. 31:
- a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „składowaniem i transportem” zastępuje się wyrazami „składowaniem, przepakowywaniem i transportem”;
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Zakłady, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, nie mogą wprowadzać swoich produktów do handlu.”;

23) w art. 31b w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zakazującą produkcji niektórych produktów,”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zmieniającą kwalifikacje zakładu do prowadzenia sprzedaży, o której mowa w art. 31 ust. 3.”;

24) w art. 31c ust. 3-5 otrzymują brzmienie:

„3. Mięso i inne środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego po wprowadzeniu na rynek nie podlegają zwrotowi do producenta, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W razie stwierdzenia, że mięso i inne środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego o niewłaściwej jakości zdrowotnej zostały wprowadzone na rynek, producent tych środków jest obowiązany do ich natychmiastowego wycofania z rynku oraz powiadomienia o zaistniałej sytuacji powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca produkcji tych środków.

5. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję o sposobie wykorzystania środków o niewłaściwej jakości zdrowotnej, o których mowa w ust. 4, lub nakazuje ich zniszczenie, w zależności od stwierdzonego ryzyka.”;

25) po art. 31c dodaje się art. 31d w brzmieniu:

„Art. 31d. Sprzedaż bezpośrednia, powinna być dokonywana bezpośrednio przez producenta w punkcie sprzedaży przylegającym do pomieszczeń produkcyjnych albo położonym na terenie gospodarstwa.”;

26) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób badania zwierząt rzeźnych, badania, oceny i znakowania mięsa zwierząt rzeźnych oraz mięsa zwierząt łownych, wykorzystywania mięsa warunkowo zdatnego do spożycia, mięsa niezdatnego do spożycia oraz prowadzenia dokumentacji w tym zakresie,

2) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy uboju zwierząt rzeźnych oraz rozbiorze i wprowadzaniu na rynek mięsa tych zwierząt,

- 3) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy przetwórstwie mięsa, wprowadzaniu go na rynek oraz sposób znakowania przetworów mięsnych,
- 4) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych niepoddanych obróbce termicznej oraz ich wprowadzaniu na rynek,
- 5) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy prowadzeniu skupu zwierząt łownych i ich wprowadzaniu na rynek,
- 6) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy pozyskiwaniu, przetwórstwie i wprowadzaniu na rynek ryb, skorupiaków, mięczaków i ich przetworów oraz sposób znakowania tych produktów,
- 7) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy pozyskiwaniu, przetwórstwie i wprowadzaniu na rynek mleka i przetworów mlecznych oraz sposób znakowania tych produktów,
- 8) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy pozyskiwaniu oraz wprowadzaniu na rynek jaj konsumpcyjnych,
- 9) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy przetwórstwie oraz wprowadzaniu na rynek produktów z jaj konsumpcyjnych,
- 10) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy produkcji mięczaków dwuskorupowych,
- 11) sposób zaopatrywania w świadectwa zdrowia lub handlowy dokument identyfikacyjny, zawierający znak weterynaryjny, w zależności od kwalifikacji zakładu, o której mowa w art. 31 ust. 3, dla wprowadzanego na rynek mięsa i jego przetworów, mleka i przetworów mlecznych, ryb, skorupiaków i mięczaków oraz ich przetworów,
- 12) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy uboju zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka na terenie gospodarstw, w których są chowane oraz szczegółowe warunki udzielania zgody na ten ubój, o której mowa w art. 27 ust. 6 pkt 1,
- 13) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy wykonywaniu działalności związanej ze sprzedażą bezpośrednią, a w szczególności przy produkcji na cele sprzedaży bezpośredniej,
- 14) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy produkcji żelatyny spożywczej,

15) szczegółowe warunki weterynaryjne wymagane przy pozyskiwaniu, wytwarzaniu i wprowadzaniu na rynek produktów pszczelarskich

- mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej, jak również potrzebę zapewnienia weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego.”;

27) uchyla się art. 33;

28) w art. 34 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Głównego Lekarza Weterynarii, który jest centralnym organem administracji rządowej, powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Głównego Lekarza Weterynarii odwołuje Prezes Rady Ministrów.

4. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii, nie więcej niż dwóch, powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa.”.

29) w art. 35 w ust 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) sprawowanie nadzoru nad wytwarzaniem pasz leczniczych oraz obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi i wyrobami medycznymi przeznaczonymi wyłącznie dla zwierząt,”,

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) współdziałanie z Inspekcją Farmaceutyczną w **sprawowaniu** nadzoru nad warunkami wytwarzania produktów leczniczych weterynaryjnych,”;

30) w art. 36:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zadania Inspekcji Weterynaryjnej, o których mowa w art. 35, wykonują następujące organy:

1) Główny Lekarz Weterynarii,

2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego lekarza weterynarii, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej,

3) powiatowy lekarz weterynarii, jako kierownik powiatowej inspekcji weterynaryjnej, będący organem niezespolonej administracji rządowej,

4) graniczny lekarz weterynarii.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Funkcje Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego, powiatowego i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępców mogą pełnić wyłącznie osoby będące lekarzami weterynarii, posiadające prawo wykonywania zawodu oraz:

- 1) w przypadku Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii i ich zastępców - co najmniej 5-letni staż pracy w administracji weterynaryjnej,
- 2) w przypadku powiatowego i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępców - co najmniej 3-letni staż pracy w administracji weterynaryjnej.”,

c) w ust. 4a zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Dodatkowo na stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępców jest wymagane posiadanie tytułu specjalisty z jednej z wymienionych dziedzin.”;

31) w art. 37:

a) ust. 3 - 5 otrzymują brzmienie:

„3. Powiatowego i granicznego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii.

4. Zastępcę powiatowego i granicznego lekarza weterynarii powołuje i odwołuje wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek właściwego powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii.

5. Wojewódzki lekarz weterynarii podlega wojewodzie, a powiatowy lekarz weterynarii i graniczny lekarz weterynarii podlegają wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.”;

b) po ust. 7 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Główny Inspektorat Weterynarii, o którym mowa w art. 34 ust. 5, wojewódzkie i powiatowe inspektoraty weterynarii, o których mowa w art. 38 ust. 1, są państwowymi jednostkami budżetowymi, a graniczne inspektoraty weterynarii są oddziałami właściwych wojewódzkich inspektoratów weterynarii.

9. Obsługa finansowa granicznych inspektoratów weterynarii jest prowadzona z rachunków bankowych właściwych wojewódzkich inspektoratów weterynarii.”;

32) w art. 39a ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa sanitarno-weterynaryjnego, wojewoda może wydać właściwemu organowi Inspekcji Weterynaryjnej polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.”

33) uchyla się art. 39b i 39c;

34) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Organy Inspekcji Weterynaryjnej współpracują przy wykonywaniu swoich zadań z właściwymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Inspekcji Farmaceutycznej oraz jednostkami samorządu terytorialnego.”;

35) w art. 41 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób wykonywania przez organy Inspekcji Weterynaryjnej w gospodarstwach kontroli oznakowania i rejestracji zwierząt, mając na względzie liczbę przeprowadzanych kontroli w stosunku do ilości gospodarstw, wyniki tych kontroli oraz częstotliwość ich przeprowadzania.”;

36) w art. 41a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby, o których mowa w art. 44 ust. 1, nie mogą być wyznaczane do wykonywania czynności, jeżeli miałyby one dotyczyć ich interesów majątkowych.”;

37) w art. 43 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określi rodzaj jednostek chorobowych, sposób prowadzenia kontroli oraz zakres badań.”;

38) w art. 43a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla zapewnienia właściwej jakości zdrowotnej żywności i ochrony zdrowia publicznego organy Inspekcji Weterynaryjnej przeprowadzają badania kontrolne substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, **produktów leczniczych** i skażeń promieniotwórczych u zwierząt żywych, w tkankach lub narządach zwierząt po uboju, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz w środkach żywienia zwierząt.”,

- b) w ust. 2 po wyrazach „tryb postępowania” skreśla się wyraz „wyjaśniającego”;
- 39) w art. 44 w ust. 1 w pkt 1:
- a) lit. f otrzymuje brzmienie:
„f) nadzoru nad przetwórstwem i składowaniem ryb, mięczaków, skorupiaków i jaj konsumpcyjnych,”;
- b) po lit. g dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) pobierania prób do badań kontrolnych w zakresie, o którym mowa w art. 43a ust. 1.”;
- 40) w art. 50a po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Organy Inspekcji Weterynaryjnej są obowiązane do wprowadzania informacji do sieci, o której mowa w ust. 1.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji podlegających wprowadzeniu do sieci, o której mowa w ust. 1, oraz wzory takich informacji, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;
- 41) w art. 51:
- a) w ust. 1 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:
„- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;
- b) w ust. 2:
- w pkt 10 na końcu dodaje się przecinek oraz pkt 11 w brzmieniu:
„11) nie dopełnia obowiązków określonych w art. 20 ust. 1”;
 - wyrazy „podlega karze grzywny” zastępuje się wyrazami „podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku”.

Art. 2

1. Dopuszcza się możliwość odstąpienia od stosowania niektórych organizacyjnych, technicznych i technologicznych warunków weterynaryjnych, określonych na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 32 ustawy, o której mowa w art. 1, po przedstawieniu przez podmioty wykonujące działalność w zakresie:

- 1) uboju zwierząt,
- 2) rozbioru mięsa,
- 3) przetwórstwa mięsa,
- 4) produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych niepoddanych obróbce termicznej,
- 5) składowania mięsa, przetworów mięsnych, mięsa mielonego lub wyrobów mięsnych nie poddanych obróbce termicznej,
- 6) przetwórstwa ryb, mięczaków i skorupiaków,
- 7) przetwórstwa mleka,
- 8) pozyskiwania mleka
- harmonogramu działań dostosowawczych, zwanego dalej „harmonogramem”.

2. Harmonogram zatwierdza powiatowy lekarz weterynarii na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, adres i miejsce zamieszkania albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w ust. 1,
- 2) weterynaryjny numer identyfikacyjny,
- 3) rodzaj wykonywanej działalności,
- 4) zakres działań dostosowawczych,
- 5) termin zakończenia działań dostosowawczych.

4. Spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2, stwierdza minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji administracyjnej, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2, przez podmioty wykonujące działalność w zakresie pozyskiwania mleka stwierdza, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej.

6. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 4 i 5, minister właściwy do spraw rolnictwa, a dla podmiotów, o których mowa w ust.1 pkt 8, powiatowy lekarz weterynarii, określa termin wdrożenia harmonogramu, z tym że wdrożenie harmonogramu powinno nastąpić:

- 1) do dnia 31 grudnia 2007 r. - dla podmiotów wykonujących działalność w zakresie uboju zwierząt, rozbioru i przetwórstwa mięsa, produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych oraz ich składowania,
- 2) do dnia 31 grudnia 2006 r. - dla podmiotów wykonujących działalność w zakresie przetwórstwa ryb, mięczaków i skorupiaków oraz pozyskiwania i przetwórstwa mleka.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą składać wnioski w terminie do dnia 1 lutego 2003 r.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa poda do publicznej wiadomości, w drodze obwieszczenia, wykaz podmiotów, w stosunku do których zostały wydane decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5; obwieszczenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
9. Produkty wytworzone przez podmioty, w stosunku do których zostały wydane decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, podlegają odrębnemu znakowaniu.
10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób znakowania produktów, o których mowa w ust. 9, mając na względzie zapewnienie możliwości identyfikacji produktów po ich wprowadzeniu na rynek.

Art. 3.

W ustawie z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. Nr 41, poz. 297, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) art.22 otrzymuje brzmienie:

„Art.22. Nadzór nad wykonaniem przepisów ustawy w odniesieniu do lecznic sprawuje powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia lecznicy.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 123, poz. 774, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 oraz z 2001 r. Nr 129, poz. 1438) art. 12b otrzymuje brzmienie:

„Art. 12b. 1. Konie zaopatruje się w dokument identyfikacyjny, który wydaje Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na podstawie odrębnych przepisów.

2. Za wypełnienie dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, w części dotyczącej danych hodowlanych, podmiot prowadzący księgę lub rejestr ustala i pobiera opłatę, uwzględniając koszty wynikające bezpośrednio z wypełnienia tego dokumentu.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158,

Nr 122, poz. 1314 i 1321, z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 102, poz. 1116, Nr 113, poz. 1207, Nr 115, poz. 1229, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 126, poz. 1382, Nr 129, poz. 1441, Nr 130, poz. 1450 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 71, poz. 655, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 135, poz. 1145) w art. 22 w ust.1:

1) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego oraz ochrony zwierząt,”;

2) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) nadzoru nad obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi i wyrobami medycznymi stosowanymi w weterynarii,

5b) nadzoru nad zdrowotną jakością środków żywienia zwierząt,”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, Nr 128, poz. 1407 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558 i Nr 89, poz. 804) w załączniku po pkt 17 dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) powiatowi lekarze weterynarii”.

Art. 7.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 63, poz. 634, Nr 128, poz. 1408 i Nr 135, poz. 1145) w art. 40 w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

1) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) pozyskiwaniem, wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów pszczelarskich z wyłączeniem sprzedaży w punkcie sprzedaży detalicznej,”;

2) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) sprzedażą bezpośrednią środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego, które są przygotowane i przechowywane wyłącznie w

celu sprzedaży konsumentom; sprzedaż ta powinna być dokonywana bezpośrednio przez producenta w punkcie sprzedaży przylegającym do pomieszczeń produkcyjnych albo położonym na terenie gospodarstwa,”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 25 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych, ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 129, poz. 1438 i Nr 154, poz. 1790 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 10 dotyczącym art. 11 uchyla się ust. 7;
- 2) w art. 8:
 - a) w ust. 4 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) pkt 10 w zakresie dotyczącym art. 11 ust. 7,”;
 - b) w ust. 5 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) pkt 10 w zakresie dotyczącym art. 11 ust. 8 i 9 pkt 3,”.

Art. 9.

Do postępowań administracyjnych w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy:
 - 1) pracownicy dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii podległych starostom stają się pracownikami powiatowych inspektoratów weterynarii w rozumieniu przepisów ustawy,
 - 2) mienie powiatów, będące we władaniu dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii, staje się z mocy prawa mieniem Skarbu Państwa,
 - 3) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie oraz ruchomości będące w zarządzie dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii

podległych starostom, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd oraz zarząd powiatowych inspektoratów weterynarii w rozumieniu przepisów ustawy,

4) wierzytelności i zobowiązania dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami odpowiednich powiatowych inspektoratów weterynarii w rozumieniu przepisów ustawy.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

3. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, dokona w budżetach wojewodów:

1) przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między rozdziałami budżetu państwa w zakresie dotyczącym Inspekcji Weterynaryjnej,

2) zwiększenia limitów zatrudnienia i wydatków na wynagrodzenia z przeznaczeniem dla powiatowych inspektoratów weterynarii w ramach kwot zaplanowanych na ten cel w ustawie budżetowej na rok 2003 w dotacjach na funkcjonowanie powiatowych inspektoratów weterynarii.

4. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się ograniczeń wynikających z art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 z późn. zm.¹).

Art. 11.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych oraz mogą być zmieniane na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12.

1. Przepisy art. 1 pkt 4 lit. a, b, e, f, h, j, m oraz lit. n w zakresie dotyczącym bydła tracą moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Przepisy art. 1 pkt 5 lit. b w zakresie dotyczącym wykazu materiałów niskiego, wysokiego i szczególnego ryzyka tracą moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

3. Przepisy art. 1 pkt 20 lit. c-e tracą moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 13.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 lit. a pierwsze tiret, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 2) art. 2, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
- 3) art. 1 pkt 3 lit. d oraz lit. e, pkt 22 lit. b, pkt 30 lit. b oraz lit. c, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

¹ zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251, Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 125, poz. 1368 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 363 i 365, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 156, poz. 1300).

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw wprowadza do prawodawstwa polskiego rozwiązania prawne i organizacyjne w zakresie ochrony zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt, identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz organizacji służb weterynaryjnych stosowane w Unii Europejskiej.

Polskie Stanowisko Negocjacyjne w obszarze „Rolnictwo” oraz stały proces wprowadzania zmian i wydawania nowych regulacji wspólnotowych wskazuje na konieczność kolejnej nowelizacji ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976).

Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa w zakresie „Harmonizacja prawa i struktur administracji weterynaryjnej z wymogami wspólnotowymi oraz ich wdrożenia” dotyczy przepisów prawa weterynaryjnego, którego dostosowanie powinno być zakończone w okresie przedakcesyjnym.

Dostosowanie to ma na celu:

- 1) osiągnięcie przez administrację weterynaryjną standardów organizacyjnych i procedur działania wymaganych przez Unię Europejską,
- 2) pełną harmonizację polskiego prawa weterynaryjnego z prawem wspólnotowym,
- 3) wdrożenie systemu identyfikacji zwierząt do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej,
- 4) wdrożenie systemu etykietowania wołowiny,
- 5) usprawnienie funkcjonowania systemu utylizacji materiałów niskiego, wysokiego i szczególnego ryzyka.

Przepisy prawa Unii Europejskiej z zakresu weterynarii mają na celu ochronę życia i zdrowia ludzi oraz zwierząt, w tym zapewnienie właściwych standardów sanitarnych pozyskiwania surowców i produkcji środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz środków żywienia zwierząt. W Państwach Członkowskich Unii Europejskiej nadzór nad przestrzeganiem przepisów prawa weterynaryjnego sprawują państwowe służby weterynaryjne, które ściśle współpracują ze sobą oraz z Komisją Europejską.

Nadzór weterynaryjny obejmuje cały proces wytwarzania żywności, od wymogów dla obiektów, gdzie zwierzęta są utrzymywane, poprzez warunki ich żywienia, utrzymywania, transportu, uboju i pozyskiwania z nich mięsa, aż do wymogów przy produkcji wyrobów gotowych. Główną funkcję w realizacji zadań, określonych przez Unię Europejską dla lekarzy weterynarii, pełni w Polsce Inspekcja Weterynaryjna. Z uwagi na charakter i zakres tych zadań szczególne znaczenie Komisja Europejska przywiązuje do struktury organizacyjnej i systemu funkcjonowania Inspekcji stojącej na straży zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

Nadzorując i kontrolując określone prawem obszary Inspekcja Weterynaryjna musi posiadać stabilne, niezależne i sprawnie działające struktury organizacyjne, klarowny i skutecznie działający system decyzyjny, umożliwiający natychmiastowe reagowanie na występujące zagrożenia, oraz odpowiednie środki prawne do egzekwowania przepisów. Niezmiernie ważnym zadaniem jest odpowiednie przygotowanie kadr pracujących w Inspekcji Weterynaryjnej tak, aby zapewnić wymagany poziom ich wiedzy fachowej oraz

doskonałą znajomość obowiązującego prawa wspólnotowego. Aby to osiągnąć określono wysokie wymagania dla kandydatów na stanowiska Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii i granicznego lekarza weterynarii.

Projekt zakłada odziespolenie organów Inspekcji Weterynaryjnej na poziomie szczebla powiatowego. Powiatowego lekarza weterynarii będzie powoływał i odwoływał wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii. W sprawozdaniach z misji kontrolnych Unii Europejskiej problemem wielokrotnie podnoszonym była sprawa niezależności powiatowych lekarzy weterynarii od jednostek samorządu terytorialnego. W opinii ekspertów unijnych, przeprowadzających kontrolę polskich służb weterynaryjnych, obecne podporządkowanie organów Inspekcji Weterynaryjnej nie zapewnia pełnej ich niezależności i sprawności działania.

Proponowana w projekcie zmiana przepisów systemu identyfikacji i rejestracji zwierząt umożliwi wprowadzenie nadzoru Inspekcji Weterynaryjnej nad przemieszczaniem się zwierząt oraz skuteczne zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt. W celu realizacji tych przepisów upoważniono Inspekcję do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w rejestrze oznakowanych zwierząt, prowadzonym przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, oraz bezpośredniego wprowadzania przez organy Inspekcji korekt i uzupełnień w tym systemie.

W projekcie dopracowane zostały (w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów) także przepisy dotyczące sporządzania planów gotowości, na wszystkich szczeblach organizacyjnych Inspekcji Weterynaryjnej, na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowych oraz krajowego programu stałego monitorowania występowania chorób zakaźnych zwierząt.

Unia Europejska wymaga również osiągnięcia w momencie uzyskania członkostwa pełnej zgodności przepisów i procedur w zakresie utylizacji odpadów zwierzęcych. W związku z tym przedmiotowa nowelizacja ustawy nakłada na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu materiałów szczególnego, wysokiego i niskiego ryzyka, który to wykaz znajdował się dotychczas w ustawie. Wprowadzono ponadto zakaz karmienia trzody chlewnej odpadami kuchennymi, przez które należy rozumieć pozostałości z posiłków przygotowanych dla ludzi oraz powstające w wyniku przygotowywania takich posiłków, w szczególności pochodzące z gospodarstw domowych, restauracji, szpitali oraz środków transportu zbiorowego i innych placówek żywienia zbiorowego.

Projekt przewiduje także uregulowanie problematyki związanej z prowadzeniem sprzedaży bezpośredniej. Sprzedaż ta będzie mogła być prowadzona bezpośrednio przez producenta konsumentowi w punkcie sprzedaży przylegającym do pomieszczeń produkcyjnych albo położonym na terenie gospodarstwa.

Nowelizacja ustawy uzupełnia także przepisy dotyczące wprowadzenia weterynaryjnych systemów informatycznych. Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie obowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych obowiązków organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie przekazywania informacji o przesyłkach zwierząt oraz niektórych produktach pochodzenia zwierzęcego do jednostek miejsca przeznaczenia tych towarów.

Art. 1 pkt 1 projektu ustawy zmienia niektóre definicje w obowiązującej ustawie, zawarte w tzw. „słowniczku” oraz wprowadza nowe definicje, w szczególności dotyczące: zwierząt, zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka w warunkach fermowych, zwierząt rzeźnych, zwierząt chorych, niejadalnych produktów zwierzęcych, towarów, wprowadzenia

na rynek, posiadacza zwierząt, gospodarstwa, odpadów kuchennych, chowu, miejsca gromadzenia zwierząt, sprzedaży bezpośredniej.

Art. 1 pkt 3 dotyczy zmian w zakresie sprawowania nadzoru przez powiatowego lekarza weterynarii nad podmiotami, których działalność wymaga spełnienia warunków weterynaryjnych. Z obowiązku zgłoszenia zamiaru rozpoczęcia działalności lub uzyskania decyzji administracyjnej powiatowego lekarza weterynarii, stwierdzającej spełnienie warunków weterynaryjnych wyłączone zostaną gospodarstwa utrzymujące na własne potrzeby nie więcej niż jedną świnie lub trzy owce albo trzy kozy. Na Głównego Lekarza Weterynarii zostanie nałożony dodatkowy obowiązek prowadzenia rejestru podmiotów zajmujących się wytwarzaniem pasz leczniczych. Zostało zmienione upoważnienie ustawowe do określenia szczegółowych warunków weterynaryjnych, jakie muszą spełnić gospodarstwa w przypadku, gdy zwierzęta lub środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego pochodzące z tych gospodarstw są wprowadzane na rynek.

Art. 1 pkt 4 znosi obowiązek rejestracji i identyfikacji jeleni i danieli utrzymywanych w warunkach fermowych. Dopuszcza także odstępstwo od obowiązku zakładania kolczyków, w przypadku świń innych niż hodowlane, które są kierowane bezpośrednio do uboju, przewidując wytatuowanie numeru identyfikacyjnego stada. Wprowadzono zakaz usuwania i zastępowania założonych kolczyków, z wyjątkiem przypadku zgubienia lub zniszczenia kolczyków, wówczas przewiduje się zastąpienie ich duplikatami. Przewidziano sankcje za niedopełnienie obowiązków lub spowodowanie uchybień związanych z identyfikacją i rejestracją bydła. Określono informacje, jakie powinny zawierać paszporty zwierząt.

Wprowadzono przepisy, na podstawie których organy Inspekcji będą sprawowały nadzór nad oznakowaniem i rejestracją zwierząt. W ramach tego nadzoru, Inspekcja Weterynaryjna będzie miała uprawnienie do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w rejestrze prowadzonym przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz wprowadzania korekt i uzupełnień w tym rejestrze. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, tryb wprowadzania tych korekt i uzupełnień w rejestrze.

Art. 1 pkt 5 wprowadza zakaz stosowania odpadów kuchennych w żywieniu trzody chlewnej. Minister właściwy do spraw rolnictwa został upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu materiałów niskiego, wysokiego i szczególnego ryzyka, jak również szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy zgłaszaniu, zbieraniu, przekazywaniu, segregowaniu, oznakowaniu, przetwarzaniu lub bezpiecznym unieszkodliwianiu tych materiałów.

Art. 1 pkt 6 wprowadza zakaz przywozu do Polski mięsa oddzielonego mechanicznie, pozyskiwanego z bydła, owiec, kóz oraz świń.

Art. 1 pkt 7 upoważnia Głównego Lekarza Weterynarii do ogłaszania, w drodze obwieszczenia, rejestrów państw lub regionów z których mogą być przywożone zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego.

Art. 1 pkt 8 wprowadza zmianę podmiotu upoważnionego do wydania rozporządzenia. Akt ten zamiast Rady Ministrów będzie wydawać minister właściwy do spraw rolnictwa, który może zakazać, w drodze rozporządzenia, przywozu lub przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów lub innych produktów w razie uzasadnionego niebezpieczeństwa przeniesienia z zagranicy choroby zakaźnej zwierząt lub innego zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi lub zwierząt.

Art. 1 pkt 9 ma na celu wyjaśnienie, że jednym z organów właściwych do powiadomienia o podejrzeniu wystąpienia choroby zakaźnej, zwalczanej z urzędu, jest również prezydent miasta.

Art. 1 pkt 10 rozszerza obowiązki lekarzy weterynarii leczących zwierzęta w zakresie prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej. Dodatkowo na posiadacza zwierząt

gospodarskich nakłada się obowiązek posiadania książki leczenia zwierząt, prowadzonej przez lekarza weterynarii. Wprowadzenie powyższych obowiązków pozwoli każdorazowo ustalić przebieg leczenia zwierzęcia i zastosowanych u niego produktów leczniczych. Pozwoli to również na pełniejszą kontrolę w zakresie ustalenia zdrowia zwierząt oraz zdrowia człowieka, który korzysta z towarów wytworzonych w gospodarstwie, a przeznaczonych do produkcji środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego.

Art. 1 pkt 11 zmienia częstotliwość obowiązku przekazywania informacji na temat występowania jednostki chorobowej podlegającej rejestracji – z rocznego na miesięczny.

Art. 1 pkt 12 zmienia upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, procedur postępowania przy zwalczaniu poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt oraz uznawania obszarów krajów lub regionów za wolne od chorób zakaźnych.

Art. 1 pkt 13 doprecyzowuje zakres współpracy organów administracji rządowej i samorządowej oraz poszczególnych podmiotów w tworzeniu i wykonywaniu planów gotowości oraz dodaje upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu chorób, co do których sporządza się plany gotowości.

Art. 1 pkt 14 lit. b rozszerza wykaz środków, które powiatowy lekarz weterynarii może stosować przy zwalczaniu chorób zakaźnych.

Art. 1 pkt 15 rozszerza uprawnienia wojewody do określania obszarów, na których występuje choroba zakaźna, jako obszary zakażone lub zagrożone, oraz sposób ich oznakowania.

Art. 1 pkt 16 wprowadza możliwość pokrywania ze środków budżetu państwa wydatków związanych z transportem zwierząt lub innych towarów przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Rozszerza katalog sytuacji, w przypadku których nie przysługuje odszkodowanie za zwierzęta zabite z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 1 pkt 17 wprowadza obowiązek rejestracji lub zwalczania chorób lub biologicznych czynników chorobotwórczych, które mogą być w naturalny sposób przenoszone ze zwierzęcia lub przez środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego na człowieka. Minister rolnictwa, w porozumieniu z ministrem zdrowia, określa, w drodze rozporządzenia, wykaz zoonoz oraz procedury ich monitorowania oraz sposoby postępowania w przypadku ich wystąpienia.

Art. 1 pkt 18 zawęża katalog sytuacji, w których jest dopuszczalny ubój zwierząt poza rzeźnią, wprowadzając taki obowiązek w odniesieniu do zwierząt, których mięso lub jego przetwory są przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej oraz wykorzystywane na potrzeby własne. Określa sytuacje, w których dopuszcza się ubój zwierząt na terenie gospodarstw – wyjątek ten dotyczy zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, świń, owiec i kóz, jeżeli mięso jest wykorzystywane wyłącznie na własne potrzeby, oraz drobiu i królików, jeżeli pozyskane mięso wykorzystywane jest na potrzeby własne lub do sprzedaży bezpośredniej.

Art. 1 pkt 19 rozszerza obowiązek przeprowadzenia badania przed ubojem na zwierzęta rzeźne, z których mięso lub jego przetwory są przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej, z wyjątkiem królików i drobiu. Wprowadza obowiązek badania przed wprowadzeniem na rynek ryb, skorupiaków i mięczaków.

Art. 1 pkt 20 wprowadza obowiązek odrębnego znakowania mięsa przeznaczonego na potrzeby własne lub na rynek krajowy do handlu, pochodzącego z owiec, kóz i świń, których ubój został przeprowadzony na terenie gospodarstwa. Ponadto zmiana ta przewiduje wprowadzenie obowiązkowego i dobrowolnego systemu etykietowania wołowiny przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W ramach systemu obowiązkowego wołowina wprowadzana na rynek będzie musiała być zaopatrzona w etykietę, która będzie zawierać informacje zapewniające możliwość zidentyfikowania zwierzęcia lub zwierząt, od których

mięso pochodzi, jak również miejsca ich pochodzenia i przebywania oraz dane dające możliwość zidentyfikowania rzeźni, w której dokonano uboju zwierzęcia i zakładu, w którym dokonano rozbioru mięsa.

Art. 1 pkt 21 nakłada na posiadacza mięsa obowiązek jego zabezpieczenia do czasu przeprowadzenia ponownego jego badania przez powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 1 pkt 22 wprowadza zakaz wprowadzania do handlu środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego pochodzących z zakładów, które, w drodze decyzji powiatowego lekarza weterynarii, zostały zakwalifikowane do sprzedaży jedynie na rynek krajowy lub do sprzedaży bezpośrednio.

Art. 1 pkt 23 rozszerza uprawnienia powiatowego lekarza weterynarii do wydawania decyzji zmieniającej kwalifikację zakładu do prowadzenia sprzedaży na rynek Unii Europejskiej, innych państw, rynek krajowy lub sprzedaży bezpośrednio.

Art. 1 pkt 24 nakłada na producenta mięsa i innych środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego o niewłaściwej jakości zdrowotnej obowiązek natychmiastowego wycofania ich z rynku. Organy Inspekcji Weterynaryjnej określą tryb postępowania z wycofywanym z rynku mięsem i innymi środkami spożywczymi pochodzenia zwierzęcego. Obowiązek nałożony na producenta mięsa i środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego o niewłaściwej jakości zdrowotnej jest zgodny z prawem wspólnotowym.

Art. 1 pkt 25 reguluje problematykę związaną z prowadzeniem sprzedaży bezpośrednio. Sprzedaż ta będzie mogła być prowadzona bezpośrednio przez producenta w punkcie sprzedaży przylegającym do pomieszczeń produkcyjnych albo położonym na terenie gospodarstwa.

Art. 1 pkt 26 upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzeń w celu określenia szczegółowych warunków weterynaryjnych dla podmiotów zajmujących się działalnością związaną z produkcją i obrotem mięsem i innymi środkami spożywczymi pochodzenia zwierzęcego, znakowania produktów wprowadzanych na rynek, rynek krajowy, do sprzedaży bezpośrednio lub przeznaczonych na potrzeby własne. Minister rolnictwa uzyskał także upoważnienie do określenia szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy pozyskiwaniu i wprowadzaniu na rynek produktów pszczelarskich oraz przy produkcji żelatyny spożywczej.

Art. 1 pkt 27 uchyla przepis nakazujący wojewodzie ustalenie wykazu rzeźni obowiązanych do skupu i przeprowadzania uboju zwierząt wymagających uboju z konieczności.

Art. 1 pkt 28 określa sposób powoływania i odwoływania Głównego Lekarza Weterynarii i jego zastępców.

Art. 1 pkt 29 rozszerza zakres kompetencji Inspekcji Weterynaryjnej odnośnie sprawowania nadzoru nad wytwarzaniem pasz leczniczych oraz nad obrotem produktami leczniczymi, weterynaryjnymi.

Art. 1 pkt 30 dotyczy zorganizowania Inspekcji Weterynaryjnej na szczeblu powiatu jako administracji niespolonej. Powiatowy lekarz weterynarii będzie kierownikiem powiatowej inspekcji weterynaryjnej będącej organem niespolonej administracji rządowej.

Art. 1 pkt 31 stanowi, że powiatowego i granicznego lekarza weterynarii będzie powoływał i odwoływał wojewoda, na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii, a ich zastępców będzie powoływał i odwoływał wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek właściwego powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii. Wojewódzki lekarz weterynarii będzie podlegał wojewodzie, a powiatowy i graniczny lekarz weterynarii będą podlegać wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

Ponadto przepis ten stanowi, że Główny Inspektorat Weterynarii oraz wojewódzkie i powiatowe inspektoraty weterynarii będą państwowymi jednostkami budżetowymi, a graniczne inspektoraty weterynarii będą oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii.

Obsługa finansowa granicznych inspektoratów weterynarii będzie prowadzona z rachunków bankowych właściwych wojewódzkich inspektoratów weterynarii.

Art. 1 pkt 32. W związku z odziespoleniem inspekcji weterynaryjnej na szczeblu powiatu, pozbawia starostę uprawnienia do wydawania powiatowemu lekarzowi weterynarii poleceń w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa sanitarno-weterynaryjnego, przekazując te uprawnienia wojewodzie.

Przyjęte w projekcie ustawy odziespolenie Inspekcji Weterynaryjnej jedynie na szczeblu powiatu wynika z szeregu faktów.

Przede wszystkim rozwiązanie takie zmienia usytuowanie organizacyjne Inspekcji w sposób sprzeczny z rozwiązaniami ustrojowymi przyjętymi w ramach reformy administracji publicznej, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r. Przyjęcie pełnego odziespolenia ograniczałoby sprawowanie przez wojewodę funkcji przedstawiciela Rady Ministrów w województwie. W konsekwencji, wojewoda pozbawiony zostanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli wykonywania przez wojewódzkie inspektoraty weterynarii zadań wynikających z ustaw i innych aktów prawnych wydanych na podstawie upoważnień w nich zawartych. Ponadto rozwiązanie takie utrudniałoby realizację kompetencji wojewody do zapewniania współdziałania wszystkich jednostek organizacyjnych administracji rządowej i samorządowej działających na obszarze województwa i kierowania ich działalnością w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia, a także zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczania i usuwania ich skutków na zasadach określonych w ustawach. Większość służb odpowiedzialnych za zwalczanie skutków klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych zagrożeń podlega zwierzchnictwu wojewody, w konsekwencji przeprowadzenia odziespolenia Inspekcji Weterynaryjnej na szczeblu województwa pogorszeniu uległby stopień gotowości administracji rządowej do zwalczania tych zagrożeń.

Art. 1 pkt 33 uchyla przepisy dotyczące uprawnień starosty w odniesieniu do powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 1 pkt 34 rozszerza katalog jednostek z którymi współpracują organy Inspekcji Weterynaryjnej o organy Inspekcji Farmaceutycznej.

Art. 1 pkt 35 upoważnia Ministra Rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego trybu kontroli gospodarstw przez organy Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie oznakowania i rejestracji zwierząt.

Art. 1 pkt 36 wprowadza zakaz wykonywania czynności urzędowych przez pracowników Inspekcji Weterynaryjnej na rzecz podmiotów z którymi te osoby są związane interesami majątkowymi.

Art. 1 pkt 37 upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia określającego rodzaje jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań przeglądowych (monitoring).

Art. 1 pkt 38 rozszerza o substancje niedozwolone zakres badań kontrolnych (monitoring) zapewniających właściwą jakość zdrowotną żywności.

Art. 1 pkt 39 rozszerza zakres uprawnień lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej do sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i składowaniem skorupiaków i mięczaków oraz do pobierania prób do badań kontrolnych pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych w tkankach lub narządach zwierząt po uboju i produktach pochodzenia zwierzęcego.

Art. 1 pkt 40 nakłada na organy Inspekcji Weterynaryjnej obowiązek wprowadzania do utworzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii sieci informatycznej danych dotyczących kontroli przemieszczania towarów z i do krajów członkowskich Unii Europejskiej oraz w obrocie z innymi krajami. Ponadto upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do

określenia, w drodze rozporządzenia, obowiązków organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie użycia elektronicznych nośników informacji.

Art. 1 pkt 41 w przepisach karnych zwiększa dolegliwość sankcji za naruszenie zakazów i nakazów uregulowanych w ustawie.

W przepisie art. 2 dopuszczono możliwość odstępstwa od stosowania niektórych organizacyjnych, technicznych i technologicznych warunków weterynaryjnych określonych na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 32 ustawy, po przedstawieniu harmonogramu działań dostosowawczych, przez podmioty wykonujące działalność w zakresie:

- 1) uboju zwierząt,
- 2) rozbioru mięsa,
- 3) przetwórstwa mięsa,
- 4) produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych niepoddanych obróbce termicznej,
- 5) składowania mięsa, przetworów mięsnych, mięsa mielonego lub wyrobów mięsnych nie poddanych obróbce termicznej,
- 6) przetwórstwa ryb, mięczaków i skorupiaków,
- 7) przetwórstwa mleka,
- 8) pozyskiwania mleka.

Wprowadzenie tego przepisu wynika z wynegocjowania odstępstw od Stanowiska Negocjacyjnego, w zakresie stosowania niektórych warunków weterynaryjnych. Z 4890 zakładów nadzorowanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej tylko 3,5 % spełnia wymagania przewidziane przez prawo Unii Europejskiej. W związku z czym zakłady, których harmonogramy zostaną zaakceptowane, będą mogły dostosować się do wymogów prawa UE w terminach przewidzianych w tym przepisie. Brak takich przepisów spowodowałby likwidację tych zakładów, co ze względów społecznych byłoby wysoce niekorzystne.

W przepisie art. 2 określono wymagania odnośnie uzyskania przez zainteresowane podmioty odstępstw od stosowania niektórych warunków weterynaryjnych. Przepis ten nakłada obowiązek opracowania harmonogramu działań dostosowawczych, jego zatwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynarii i uzyskania decyzji ministra właściwego do spraw rolnictwa lub, w przypadku podmiotów wykonujących działalność w zakresie pozyskiwania mleka – decyzji powiatowego lekarza weterynarii – stwierdzającej fakt spełnienia wymagań unijnych w określonym w decyzji terminie. Terminy te to :

- 1) 31 grudnia 2007 r. dla podmiotów wykonujących działalność w zakresie uboju zwierząt, rozbioru i przetwórstwa mięsa, produkcji mięsa mielonego i wyrobów mięsnych oraz ich składowania,
- 2) 31 grudnia 2006 r. dla podmiotów wykonujących działalność w zakresie przetwórstwa ryb, mięczaków i skorupiaków oraz pozyskiwania i przetwórstwa mleka.

Podmioty ubiegające się o odstępstwa mogą składać wnioski w terminie do 1 lutego 2003 r. od dnia wejścia w życie ustawy (tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia).

W przepisie art. 3 przewidziano zmianę w ustawie z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt polegającą na przekazaniu uprawnień nadzorczych nad wykonywaniem przepisów ustawy w odniesieniu do lecznic powiatowym lekarzom weterynarii.

Przepisy art. 4 przewidują zmianę ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Nowelizacja tej ustawy jest konsekwencją zmiany przepisów ustawy „weterynaryjnej” odnośnie paszportu zwierzęcia dla konia. Zgodnie z projektowanymi przepisami paszporty dla koni będą wydawane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, a dane hodowlane będą wpisywać podmioty prowadzące księgi lub rejestry

zwierząt hodowlanych. Dotychczas obowiązujące przepisy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich przewidują, że dokumenty te są wydawane przez podmioty prowadzące księgi lub rejestry dla koni hodowlanych. Jeżeli niedokonanoby zmiany przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, to spowodowałoby, że wydawane byłyby dwa paszporty dla jednego konia hodowlanego, zarówno przez podmioty prowadzące księgi lub rejestry dla koni hodowlanych i ARiMR.

Przepis art. 5 przewiduje zmianę ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej w części obejmującej rolnictwo, przez dodanie przepisów dotyczących nadzoru nad obrotem produktami leczniczymi weterynaryjnymi i wyrobami medycznymi stosowanymi u zwierząt oraz nadzoru nad zdrowotną jakością środków żywienia zwierząt.

Przepis art. 6 przewiduje zmianę ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie. W załączniku do ustawy, który stanowi wykaz organów administracji niespolonej dodano powiatowych lekarzy weterynarii. Zmiana ta jest konsekwencją zmiany ustawy „weterynaryjnej” odnośnie odziespolenia na szczeblu powiatowym.

Przepis art. 7 przewiduje zmianę ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia w zakresie rozszerzenia uprawnień nadzorczych Inspekcji Weterynaryjnej odnośnie pozyskiwania, wytwarzania oraz wprowadzania do obrotu produktów pszczelarskich.

Przepis art. 8 zmienia ustawę z dnia 25 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych, ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Zmiana ta jest konieczna ze względu na przesunięcie terminu wejścia w życie na dzień 1 stycznia 2003 r. przepisów dotyczących ogłaszania przez Głównego Lekarza Weterynarii, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi rejestru państw lub ich części (regionów), o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 ustawy.

Przepis art. 9 normuje sposób postępowania w stosunku do spraw wszczętych pod działaniem dotychczasowych przepisów.

Przepis art. 10 jest konsekwencją odziespolenia Inspekcji Weterynaryjnej na szczeblu powiatu. Pracownicy dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii podległych starostom staną się pracownikami powiatowych inspektoratów weterynarii wchodzących w skład inspekcji weterynaryjnej. Przepis ten stanowi również, że mienie powiatów i gmin będące we władaniu dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii stanie się z mocy prawa mieniem Skarbu Państwa, a nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz ruchomości będące w zarządzie dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii podległych starostom przejdą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd oraz zarząd powiatowych inspektoratów weterynarii, a wierzytelności i zobowiązania dotychczasowych powiatowych inspektoratów weterynarii staną się wierzytelnościami i zobowiązaniami odpowiednich powiatowych inspektoratów weterynarii.

Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, dokona w budżetach wojewodów przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między działami budżetu państwa w zakresie dotyczącym Inspekcji Weterynaryjnej oraz zwiększenia limitów zatrudnienia i wydatków na wynagrodzenia z przeznaczeniem dla powiatowych

inspektoratów weterynarii w ramach kwot zaplanowanych na ten cel w ustawie budżetowej na rok 2003 w dotacjach na funkcjonowanie powiatowych inspektoratów weterynarii.

Przepis art. 11 wprowadzono ponieważ ustawa zmienia upoważnienia do wydania aktów wykonawczych, a niektóre z nich zostały już wykonane, więc konieczne jest wprowadzenie przepisu utrzymującego w mocy te akty wykonawcze oraz umożliwiające ich nowelizację na podstawie upoważnień zawartych w omawianej ustawie.

Przepisy art. 12 - 13 regulują sprawy terminów wejścia w życie ustawy, z uwzględnieniem wymogów unijnych związanych z akcesją Polski do UE.

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji z organizacjami społeczno-zawodowymi, związkami zawodowymi, izbami rolniczymi oraz placówkami naukowo-badawczymi. Zgłoszone uwagi zostały uwzględnione.

Ocena skutków regulacji

Przedstawiony projekt nowelizacji ustawy wprowadza szereg zmian mających na celu dostosowanie prawodawstwa weterynaryjnego do prawa Unii Europejskiej w zakresie organizacji i funkcjonowania Inspekcji Weterynaryjnej.

W okresie przedakcesyjnym część z nakładów na restrukturyzację administracji weterynaryjnej i związane z tym inwestycje (budowa systemu ANIMO oraz zakup niezbędnego sprzętu komputerowego) jest finansowane ze środków Unii Europejskiej w ramach programów pomocowych PHARE.

Skutki finansowe dla budżetu państwa związane z uchwaleniem niniejszej ustawy będą wynikać:

- ze zwiększenia nakładów na zwalczanie oraz monitorowanie chorób zakaźnych zwierząt, które mogą być przenoszone na ludzi (zoonoz),
- z poszerzenia badań kontrolnych na występowanie substancji niedozwolonych oraz pozostałości chemicznych, biologicznych i leków u zwierząt w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i w środkach żywienia zwierząt,
- z zapewnienia funkcjonowania systemów informatycznych służących do powiadamiania krajów członkowskich Unii Europejskiej o przesyłkach zwierząt i występowaniu na terenie Polski chorób zakaźnych zwierząt (min. system ANIMO).

Szacuje się, że na zadania związane z monitorowaniem i zwalczaniem zoonoz niezbędne są środki w wysokości 23,0 mln zł, w tym na:

- monitoring tych chorób – 15,2 mln zł,
- odszkodowania za zwierzęta zabite z nakazu organu Inspekcji oraz dowóz i utylizację zwłok zwierzęcych – 7,8 mln zł.

Proponowane przepisy przewidują całkowite zniszczenie zwierząt zabitych z nakazu organu Inspekcji, co będzie skutkowało koniecznością wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości wartości rynkowej zwierzęcia bez możliwości potrącania z przyznanego odszkodowania kwoty uzyskanej ze sprzedaży mięsa i niejadalnych produktów zwierzęcych (co przewidywały dotychczasowe przepisy). Wprowadzenie tego przepisu wynika z dostosowania do prawa Unii Europejskiej. Skutki wejścia w życie tego przepisu wyniosą około 2,5 mln zł.

Szacuje się, że na poszerzenie badań kontrolnych na występowanie substancji niedozwolonych oraz pozostałości chemicznych, biologicznych i leków u zwierząt w

środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i w środkach żywienia zwierząt o substancje dotychczas nie objęte monitoringiem niezbędna jest kwota 0,5 mln zł.

Wydatki związane z wdrożeniem i eksploatacją systemów informatycznych szacuje się na kwotę 1,4 mln zł, w tym:

- opłaty roczne za przyłącza do serwera ANIMO - 30 jednostek x 1544 zł – 46.320 zł,
- opłaty roczne za łączność (abonament + czas połączeń) - 330 jednostek x 2400 zł – 792.000 zł,
- materiały eksploatacyjne – 330 x 1800 zł – 594.000 zł.

Zmiana formy organizacyjnej Inspekcji Weterynaryjnej przez odziespolenie na szczeblu powiatu nie spowoduje dodatkowych skutków budżetowych.

Ustawa wprowadza przepisy przejściowe regulujące kwestie dotyczące pracowników, nieruchomości, należności i zobowiązań związanych z odziespoleniem Inspekcji Weterynaryjnej na szczeblu powiatu, a także stanowi, że powiatowe inspektoraty weterynarii są państwowymi jednostkami budżetowymi.

Skutki ekonomiczne będą dotyczyć podmiotów ponoszących koszty dostosowania się do wymogów określonych przepisami ustawy oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie.

Wpływ projektowanych zmian na rynek pracy

Projektowana ustawa jest kolejną z szeregu ustaw dostosowujących polskie prawo do unijnego. Jednym z istotniejszych jego elementów jest znaczna stabilizacja sektora rolnictwa którego dotyczy projekt ustawy. Rozszerzenie kompetencji Inspekcji Weterynaryjnej wiąże się z dodatkowymi miejscami pracy w jej strukturach. W Narodowym Planie Przygotowania do Członkostwa, jak i deklaracji Rządu Polskiego, zawartym w Stanowisku Negocjacyjnym stwierdza się, że dla sprawnego funkcjonowania Inspekcji Weterynaryjnej do momentu akcesji powinno nastąpić zwiększenie liczby pracowników Inspekcji, zwłaszcza na poziomie powiatu, ogółem ok. 1200 osób w skali kraju. Będzie miało to duże znaczenie społeczne, wynikające z zahamowania odpływu wykwalifikowanych pracowników z sektora rolnictwa, zmniejszenia tempa wzrostu bezrobocia na obszarach wiejskich oraz zwiększenia popytu na usługi. W konsekwencji, spodziewany jest wzrost liczby osób zamieszkałych na terenach wiejskich, utrzymujących się częściowo lub całkowicie z zawodów nierolniczych. Projekt ustawy dostosowuje polskie prawo weterynaryjne do przepisów Unii Europejskiej. Trzeba również podkreślić, że projekt ustawy reguluje kwestie nowe, nie objęte żadnym innym aktem prawnym i ze względu na wagę materii i zobowiązania Polski wynikające ze Stanowiska Negocjacyjnego w tym obszarze powinien być on potraktowany jako projekt ustawy dostosowawczej.

Uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw.

Projektowana ustawa stanowi kolejny etap prac nad dostosowaniem polskiego prawa do prawa Unii Europejskiej w obszarze przepisów weterynaryjnych. Ustawa ta jest wykonaniem zobowiązań wynikających ze stanowiska negocjacyjnego Polski w obszarze „Rolnictwo” oraz z Narodowego Programu Przygotowania do Członkostwa w zakresie „Harmonizacji prawa i struktur administracji weterynaryjnej z wymogami wspólnotowymi oraz ich wdrożenia”.

Projektowana regulacja zwiększa stopień dostosowania polskiego prawa do wspólnotowych wymogów weterynaryjnych. W tym celu przewiduje się zmianę lub uchycenie niektórych definicji ustawowych (art. 1 pkt 1).

Ponadto projektowana ustawa obejmuje w szczególności następujące obszary zagadnień:

1. Oznakowanie zwierząt, wydawanie paszportów i rejestracja zwierząt (art. 1 pkt 4 i 16),
2. Warunki żywienia trzody chlewnej (art. 1 pkt 5),
3. Dokumentacja lekarsko-weterynaryjna (art. 1 pkt 10),
4. Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt (art. 1 pkt 12-17),
5. Ubój zwierząt (art. 1 pkt 18-19),
6. Sposoby znakowania mięsa (art. 1 pkt 20),
7. Produkcja i wprowadzanie na rynek (art. 1 pkt 22-24),
8. Sprzedaż bezpośrednia (art. 1 pkt 25),
9. Organizacja Inspekcji Weterynaryjnej (art. 1 pkt 28-34 i 36, art. 10).

Projekt ustawy stwarza również podstawy prawne do uzyskania odstępstw przez wnioskujące zakłady przetwórcze (przetwórstwo mięsne, rybne i mleczne) od niektórych organizacyjnych, technicznych i technologicznych warunków weterynaryjnych w okresie przejściowym, przeznaczonym na dostosowanie się do wspólnotowych wymogów weterynaryjnych (art. 2). Wprowadzenie takiej możliwości wynika z polskiego stanowiska negocjacyjnego w obszarze „Rolnictwo”.

W przepisie art. 12 projektowanej ustawy uwzględniono specyfikę rozporządzeń, jako kategorii aktów prawa wspólnotowego. Rozporządzenia wspólnotowe, zgodnie z

postanowieniem art. 249 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, mają: „*charakter ogólny, są obowiązkowe we wszystkich swoich elementach oraz mają bezpośrednio zastosowanie w każdym państwie członkowskim*”. Oznacza to, iż nie ma potrzeby i nie jest dopuszczalne przenoszenie treści rozporządzeń do krajowego porządku prawnego. Rozporządzenia Unii Europejskiej będą obowiązywać w Polsce z mocy samego prawa z chwilą przystąpienia do Unii. Dlatego projekt ustawy przewiduje, że niektóre z zawartych w nim przepisów utracą moc obowiązującą z chwilą akcesji, kiedy zostaną automatycznie zastąpione odpowiednimi regulacjami zawartymi w rozporządzeniach wspólnotowych.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Skr. Min. DH/3160 /2002/DPE/dlb

Warszawa, 8 października 2002 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych ustaw, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych ustaw (pismo RM-10-180-02), oraz ustaleniami Rady Ministrów z dnia 3 września br., pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Przedstawiony projekt nowelizacji, ma na celu kolejne dostosowanie polskiego prawa do wymogów weterynaryjnych Unii Europejskiej. Należy na wstępie zaznaczyć, iż projektowana nowelizacja nie wyczerpuje wszystkich zmian koniecznych do przeprowadzenia przed akcesją, w tym w obszarach dotyczących kontroli granicznej oraz wzajemnego uznawania kwalifikacji.

- II. Projektowane zmiany przepisów oparte zostały na przepisach prawa wspólnotowego zawartych w 70 aktach prawnych (Decyzje, Dyrektywy i Rozporządzenia), wymienionych w wykazie załączonym do projektu ustawy.
- III. W przedstawionym projekcie, wstępne założenie utworzenia całkowitej zależności Inspekcji Weterynaryjnej od centralnego organu władzy, na wszystkich szczeblach, zostało uwzględnione tylko częściowo, a mianowicie wyłącznie na szczeblu powiatu. W aktualnej wersji projektu, powiatowy lekarz weterynarii podlega lekarzowi wojewódzkiemu, ten z kolei wojewodzie. W świetle przepisów wspólnotowych, takie rozwiązanie budzi wątpliwości. Prawo wspólnotowe, w wielu Dyrektywach, (np. art. 2 Dyrektywy 89/662, art. 2 Dyrektywy 92/116, art. 2 dyrektywy 91/497) odnosi się do tej kwestii w sposób jednoznaczny: definicja urzędowego lekarza weterynarii (taką funkcję pełnią powiatowy i wojewódzki lekarz weterynarii) mówi o „weterynarzu powołanym przez kompetentną, centralną władzę” a definicja kompetentnej władzy mówi o „centralnej władzy właściwej do prowadzenia kontroli weterynaryjnej lub przez nią wyznaczonej innej władzy.” Dopiero struktura bezpośredniej zależności powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii od Głównego Lekarza Weterynarii, który podlega Ministrowi Rolnictwa stanowiłaby w tym zakresie wypełnienie zobowiązań dotyczących dostosowania polskiej administracji weterynaryjnej do wymogów UE. Powyższe powinno być przedmiotem rozważań przy okazji kolejnej, planowanej nowelizacji ustawy.
- IV. W konkluzji należy stwierdzić, iż przedstawiony projekt nowelizacji ustawy, jest zgodny z prawem wspólnotowym, z uwzględnieniem uwag w pkt. III.

Do uprzejmej wiadomości:

Pan J. Jerzy Pilarczyk
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras